

RENOVACIÓ

Setmanari Nacionalista Republicà

Any I.—TARRAGONA, 14 setembre de 1913.—Núm. 10.

BIBLIOTECA PÚBLICA
TARRAGONA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Méndez Núñez, 6, baixos

Els treballs se publiquen baix la
responsabilitat de llurs autors.
No's retornen els originals.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Trimestre 1'50 ptes.
Anuncis, a preus convencionals.

El Nacionalisme i la política conservadora

Anem a les ensenyances generals que's desprenen de la Historia dels moviments nacionalistes. I vui dir la primera: El Nacionalisme és incompatible amb la política conservadora; els conservadors no han sigut, no són, ni seràn mai nacionalistes. I és aixís perquè el conservadurisme és un procediment, jamai una idealitat. A la política usual dels estats, la doctrina conservadora no ho és pas una vera doctrina amb fonament científic; és, repetesc, un procediment per a governar els pobles, des de aqueixa mena de política baixa de les oligarquies. Ja ho sé que potser se'm dirà que hi ha qui creu que si que hi ha qualche ideologia en el conservadurisme, me's no és altra que una falsa ideologia, tota una minça ideologia empeltada de sofisticades doctrines per a justificar el procediment. I cert que no vui negar que'l liberalisme, en el sentit de política lliberal, tampoc ho és una ideologia, que no és res més que un altre procediment, per a que turni amb el procediment conservador, en el ritme de la vida política governamental actual de les societats.

La política per ella mateixa és quelcom abstracte i sols és vera política quan aqueixes abstraccions s'encarnen en les grans ideologies de la humanitat; ara, la política usual, ja ho he dit, no és més que baixa política; no és l'abstracció ideològica vivificada, feta vida talment per les normals necessitats humanes; se'n diu política per a donar-li al menys de nom certa categoria de nobilitat, més on el fet real no és altre que la grollera actuació dels que governen els estats en general no per a be dels homes i dels pobles, no més per a sosteniment de les oligarquies, sien conservadores, sien lliberals. I si d'aqueixes certes afirmacions que no més insinúo i que un altre dia seràn molt extensament desenrotllades, passem a l'observació dels fets, al coneixement de l'experiencia seguida que's realitza a les societats, ens adonarem que des de que'l món és món que n'hi ha de conservadors, que n'hi ha de lliberals, més ben dit, que n'hi ha de polítics, i son aquets els eternals aturadors de l'avençament de les ideologies, són els que sempre reculen davant de les noves lliberacions humanes, són els que tot reculant impreguen arborats a tota mena de idees renovadores, són els que an ells mateixos se decreten la gent entenimentada i els sostenidors de les organitzacions socials malgrat que mils anys d'història humana provin que'l triomf definitiu és sempre dels revoltats, que diuen ells, és dels que deslliuren, dels braus que amb la llur actuació afavoreixen la evolució de perfeccionament de l'home i de les col·lectivitats. Fixant-nos an al nostre objecte llegint aquest llibre de la *Historia dels moviments nacionalistes* hi veureu que a totes les nacionalitats que lluiten per a l'aconseguitment de la llur lliure actuació a la humanitat, els que realitzen les petites accions entrebancadores, els que posen tot el llur esforç en apaigabar sentiments, els que no paren en falsejar els fonaments doctrinals del Nacionalisme, són, sempre, els conservadors. Ells i no més que ells són els que fan de pont entre l'acció deslliuradora nacionalista i l'Estat, ells són els que infladament seriosos i disfreçant-se de grans moralistes i de bona gent, llensen als ben intencionats a les més violentes accions per a tot d'una posar-se de cara a l'Estat i actuar com intermediaris per a afavorir el restabliment de la pau, que ells mateixos abans havien pertorbada. Ells construeixen sofisticats cossos de doctrina per a justificar la llur acció; ells tot dient que serveixen a la patria atenen abans que res

més a la satisfacció de totes les ambicions; ells, fins i tot, se fan passar sempre per víctimes, mentres amb maquiavelisme mal dissimulat acusen de pertorbadors i de anti-socials an els que amb tota llealtat serveixen a la causa nacionalista. Això passa a tots els moviments nacionalistes. Llegiu, repetesc, el llibre d'En Rovira i Virgili i vos en convencereu; lo que no hi trobareu és, el que passa a Catalunya, que grupos que's diuen nacionalistes al si del terror nacional, se diguin regionalistes quan han de realitzar acció vers l'Estat, i lo que encara trobareu menys és que actuacions dites nacionalistes pretinguin actuar a la política general de l'Estat, i's proposin treure enfora de la llur nació la lluita nacionalista, desfigurant-la i convertint-la en una acció política salvadora, segons ells, de la totalitat de l'Estat, que vulguin, fermament, arribar fins a actuar en el poder executiu. Això que és un procés d'actuació vivent a la nostra Catalunya i que a molts que s'anomenen nacionalistes els sembla normal, a la historia dels altres moviments nacionalistes, ho torno a dir, no s'hi troba, no pot trobar-s'hi, perquè els conservadors d'altres nacionalitats saben que'l dia que pensessin en ser quelcom més que pont, com suara, entre la reivindicació nacionalista i l'Estat, o sia que'l passessin el pont i's situessin a la banda de l'Estat per actuar-hi convertint o transformant la política nacionalista en política general de l'Estat an aquell mateix instant hauria finida la llur acció, car les nacionalitats que abans de la llur llibertat poden tolerar els ponts polítics i fins poden consentir, ni consentiran jamai, en cap acció qual finalitat immediata hagi d'ésser la desnaturalització i la desaparició de l'actuació nacionalista.

D. MARTÍ I JULIÀ.

Fracment del treball «Tot llegint la Historia dels Moviments Nacionalistes» d'en Rovira i Virgili, publicat a *Renaixement*.

* * *

La pau s'acosta

Els telegrams de Madrid ens anuncien per a molt prompte la reconciliació d'en Romanones i en Garcia Prieto. Devant la perspectiva de la pèrdua del poder, els elements que segueixen als dos capitosts del partit lliberal, s'afanyen en buscar un medi decorós per a fer les paus. I es segur, seguríssim, que'l trobaràn, si nó per altra cosa, per instint de conservació.

—Es necessari enrobustir els grans partits,—diuen els uns.—Es indispensable que s'afermi i vigoritzi l'obra lliberal que inicià'l gran Canalejas—contesten els altres.—Es imprescindible que deposem ja la nostra intranzigència en benefici dels ideals—clamen tots. La coincidència existeix: falta tan sols que's cerqui'l moment oportú per a que'l país presenciï emocionat, la gran, la transcendental abraçada.

Vindrà, doncs, el fer les paus, i l'alegria s'escamparà per tots els ministeris, arribant-ne'ls raigs fins als governs civils de provincia. Oh, la pau, que n'és d'hermosa, molt més quan va acompanyada d'una pròrroga, per petita que sia, en l'usdefruit del poder! Fins els semblarà estrany als patriotes lliberals qui estan disposats a seguir cobrant els sòus respectius, que ni un sol moment hagués pogut acudir-se-lis l'idea de dividir-se.

Però la pau tindrà un preu. ¿Quina fou la causa de que esclatés la divisió? ¿Quin fou el motiu real o aparent de que esdevingués el conflicte?... Fou, a no dubtar-ho, el projecte de llei de Mancomunitats. Sense ell les Corts haurien treballat, el partit no hauria passat el fort perill que amenaçava destruir-lo per a sempre més. Doncs, es consegüent i lògic que l'unió i la tranquil·litat se restableixin a

costa d'aquest destorb. La discussió del projecte de Mancomunitats s'aplaçarà indefinidament i de fet deixarà de figurar en el programa del partit lliberal.

Al cap i a la fi aquesta reforma sols interessa a Catalunya, i aquí'ls defencors del Rei, de la Monarquia i del Règim ja hi tenen, avui per avui, els seus incondicionals. Además serà això una bona satisfacció per a en Maura, qui procurarà aturar les impaciències dels primats conservadors. I nosaltres, els catalans, podrem mostrar-nos satisfets i orgullosos. Una vegada més la política espanyola girarà a l'entorn de les coses de Catalunya. No deixarà d'ésser una espatarrant victoria.

* * *

Burocratisme

Un dels més acreditats diaris francesos, queixant-se dels inconvenients del burocratisme que allí, com aquí, impera en tots els ordres, explica'ls tràmits i formalitats que son indispensables per a que l'amo que posseeixi una finca al costat d'un camí o carretera pugui obtenir el permís per a construir una paret de tanca. No són més que'ls següents:

1. Dirigir una instancia en paper sellat al prefecte del departament.—2. Que'l prefecte trameti l'instancia a l'enginyer-quefe del departament.—3. Que l'enginyer-quefe la trameti a l'enginyer ordinari.—4. Que l'enginyer ordinari la trameti al sobrestant.—5. Que'l sobrestant visiti'l lloc i marqui la línia de la paret o tanca.—6. Que l'expedient format se comuniqui al sobrestant amb l'informe de l'alcalde i el consell municipal.—7. Que sia retornat al sobrestant amb l'informe de l'alcalde i el consell municipal.—8. Que torni a l'enginyer ordinari.—9. Que passi amb dictamen fonamentat a l'enginyer quefe.—10. Que l'enginyer quefe fassi treure de l'expedient un nombre de copies igual al nombre d'interessats (municipi, obres públiques, propietari, etc.)—11. Que l'expedient s'envii al prefecte.—12. Que l'oficina de l'inspecció de camins de la prefectura proposi la resolució.—13. Que'l prefecte firmi aquesta resolució i l'envii a l'alcalde.—14. Que l'alcalde la notifiqui a l'interessat.—15. Que'l prefecte la notifiqui a l'enginyer-quefe.—16. Que l'enginyer quefe la notifiqui a l'enginyer ordinari i aquest al sobrestant.—17. Que després de la notificació, el sobrestant retorni la resolució a l'enginyer ordinari i aquest a l'enginyer-quefe.—18. Que l'enginyer-quefe l'arxivi.

Es sols després de deixar llestes *ces dix-huit operations du culte bureaucratique*—diu el diari francès de referencia—que's podrà aixecar la paret o plantar la reixa. El temps que's perd en tot això, se calcula en uns vuit mesos. Ara, si l'interessat es parent d'algún ex-ministre, la cosa's pot enllestir en unes dotze setmanes!

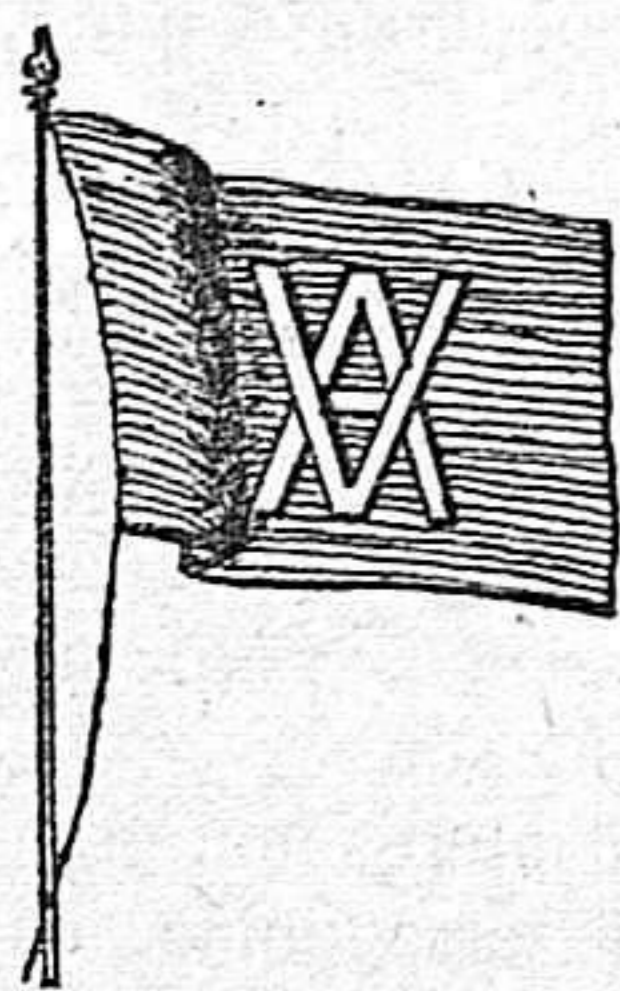
En aquest punt concret, mercès a reformes decretades no fa gaire, Espanya està molt millor que França. I com massa sovint ens veiem obligats a alabar lo extranger, es amb gust que aprofitem l'ocasió d'ensalçar lo nostre.

Per a obtenir el permís que a França costa tant de tràmits i de temps, aquí n'hi ha prou amb lo següent:

1. Sollicitud de l'interessat a l'Alcalde del poble.—2. L'Alcalde l'envia a l'Enginyer Quefe d'O. P.—3. Aquest la passa a l'Enginyer encarregat de la carretera.—4. L'enginyer encarregat la tramet al sobrestant per a que informi.—5. El sobrestant visita'l lloc i informa.—6. L'enginyer concedeix el permís.

Tot això s'obté en un plasso de 8 a 20 a dies, segons el sobrestant hagi o no fet la visita mensual reglamentaria a la carretera.

Alguna vegada haviam d'ensenyar als francesos.

IBARRA Y C.^a S. en C. - SEVILLA

LINIA REGULAR DE GRANS VAPORS

Tots els dijous sortida fixa del port de **Tarragona** per a Valencia, Alacant, Cartagena, Almeria, Málaga, Cádiz (admetent càrrega per a Ayamonte i Illa Cristina), Huelva, Sevilla, Vigo, Villagarcía, Carril, Coruña, Ferrol, Avilés, Santander, Bilbao, Pasages i San Sebastián.—Servei ràpid eventual per a Galícia i Nord d'Espanya amb escales a Valencia, Alacant, Málaga, Sevilla, Vigo, Coruña, Santander i Bilbao, empleant solsament **catorze dies** en el viatge.—S'expedeix coneixement directe per a Luarda i Sant Esteva Pravia amb trasbort al vapor **Luarda núm. 3** y per a Dunkerque als vapors de la Companyia Francesa **Denain & d'Anzin**.
Viatges extraordinaris a Palma de Mallorca.—Unic servei ficso i setmanal per a Cete i Marsella tots els divendres.

PRÓCSIMES SORTIDES

PER A LA COSTA D'ESPANYA

Septiembre 18	"Cabo San Antonio"
" 25	"Cabo Quejo"
Octubre 2	"Cabo Oropesa,"
" 9	"Cabo Higuier"
" 16	"Cabo Roca "

PER A CETTE I MARSELLA

Septiembre 19	"Cabo Oropesa"
" 26	"Cabo Higuier"
Octubre 4	"Cabo Nao"
" 11	"Cabo Roca"
" 17	"Cabo San Sebastián"

Per a més informes, a son consignatari EN **MARIAN PERES**, carrer Real, 32.-Telefon 45

C.^a de Seguros Generales de Dusseldorf

Segurs de transports

La New-York, de New-York

Companyia de segurs sobre la vida

L'UNION, de París

Companyia de segurs contra incendis.

L'Assicuratrice Italiana, de Milan

Companyia de segurs contra accidents.

La Continentale, de Mannheim

Segurs de transports.

Passeig de Colon, 11 i 12, Barcelona

SUBDIRECTOR A TARRAGONA

Macià Mallol Bosch, carrer de Mar, 1

Societat de socors mutuels

TARRAGONA I SA PROVINCIA

dels cassos de malaltia, vellesa, invalidesa, viudetat i mort
Inscripta en el Govern Civil i en la Comisaría general de Segurs, segons mana la Llei.

Director facultatiu: **Dr. Rabadà**

Per a més informes dirigir-se al domicili social:
Rambla St. Joan, 75, pral. De 10 a 12 i de 5 a 7

CLÍNICA Y CONSULTORI PER A LES MALALTIES DE LA DONA

Vies urinaries, Cirurgia operatoria, parts, electroterapia i anàlisis micro-químic d'orina i productes patològics.—Sero Reacció de Wassermann.—Aplicació del 606

Baix la direcció del Dr. Rabadà

Ex intern de l'Hospital de la Santa Creu, ex ajudant de la Policlínica del Dr. Fargas i Metge de les Cases de Socors de Barcelona

Consulta de 10 a 12 i de 5 a 7.—Per a obrers, de 7 i mitja a 8 i mitja nit.—Per a'ls pobres, franca, dilluns, dimecres i dissapte de 12 i mitja a 1 i mitja.

Rambla de Sant Joan, 75, principal.—TARRAGONA

FRANCISCO POTAU

Calçat fet

i a la mida

Rambla de Sant Joan, 52

MAGATZEM DE FERRETERIA

FUMISTERIA I QUINCALLA

Eines de totes classes.—Objectes per a regalos.—Articles per a magatzems de vins i olis

Macià Mallol Bosch, Carrer de Sant Agusti, 9

PAPERERIA I EFECTES D'ESCRITORI

— DE —

JOAN M. PIÑOL

Unió, 1 — TARRAGONA. — Telefon 181

Gran assortit en llibres ratllats de totes menes i tamany.
Escribanies, Plumes Stilogràfiques, pesa-cartes, copiadors, etc.

Gran novetat en pitja-papers amb rellotje veritat.
Postals de totes menes i albums per a les meteixes.

PREUS SUMAMENT BARATOS

Fabricació especial

de sabó de moltes classes
d'oli d'oliva i de coco

J. Monserrat

Gobernador Gonzalez, 16 i 18

FITER Enciclopedia moderna catalana.—Edició Gallach

Léxic Català.—Divulgació de termes tècnics, científics, d'arts i oficis.—Antecedents del ordre històric i geogràfic.—Observacions tecnològiques conexas ab els coneixements artístics, científics i literaris.—Biografies.

Obra que ha merescut grans elogis de un aplec de catalans il·lustres.

Cinc volums; presentació esmerada; planxes en relleu i or; obra genuinament catalana.—Venda a plassos (38 ptes.) i al comptat (35 ptes.)—Present de un moble simbòlic.

Diccionaris de totes les llengües: Català, Castellà, Espanyol-Francés i Francés-Espanyol, Anglès-Espanyol i Espanyol-Anglès.—**Pal-las**, última paraula en aquesta mena de publicacions.—**Diccionar. de Laurosse**.

Venda y subscripció de tota mena de diaris y revistes espanyoles y extrangeres: **Centre de Suscripcions de Joan Munté, Kioscos Rambla St. Joan y Rambla St. Carles.**

MOSTELLE — (RAIMOST) —

SUC DE RAIMS SENSE ALCOOL

The Grape Juice C.^o L.^d

Londres i Tarragona

El Vermouth més higiènic.

Un exelent refresc

El millor aliment en les malalties i convalescencia.

Se ven per tot arrèu